

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoPr/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219202242
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7219202242.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: B. F., X.. X.XX.XXXX, L. Y. Y. A. Č.. XXX, zastúpený Advokátska kancelária GOGA a spol., s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kupeckého 4, proti žalovanému: U.S.Steel Košice, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Vstupný areál U.S.Steel Košice, IČO: 36 199 222, o obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 2. septembra 2020 sp. zn. 11Cpr/12/2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 2. septembra 2020, č. k. 11Cpr/12/2019-209.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice II (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom zamietol žalobu na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 20Cpr/1/2013 a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%.

2. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 24.1.2017 č. k. 20Cpr/1/2013-297, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.3.2017, súd žalobu žalobcu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru listom zo dňa 27.11.2012 zamietol, keď vykonaným dokazovaním vzal za preukázané konanie žalobcu, ktorým závažným spôsobom porušil pracovnú disciplínu. V odôvodnení cit. rozsudku súd uviedol, že dôkazy, o ktoré opiera záver, že skutok sa stal, sú videozáznamy z kamier umiestnených v areáli žalovaného, výpoveď svedka E.. P. C. R. J.. Y. L.. Na základe týchto dôkazov dospel súd k záveru, že skutok, pre ktorý žalovaný so žalobcom skončil pracovný pomer okamžite, sa stal a že tento skutok je závažným porušením pracovnej disciplíny. Uviedol, že vyhodnotenie otázky, či tento skutok je aj trestným činom, nie je v právomoci súdu, ktorý koná o platnosti skončenia pracovného pomeru. V tomto konaní však súd jednoznačne vyhodnotil, že skutok sa stal a že spĺňa znaky závažného porušenia pracovnej disciplíny.

3. Z rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/164/2013 zo dňa 12.6.2018 vzal súd za preukázané, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby, lebo nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je stíhaný. V trestnom konaní bola zisťovaná legálnosť usvedčujúceho záznamu, ktorý vykonali pracovníci SBS v objekte súkromnej obchodnej spoločnosti a súd v trestnom konaní zdôraznil, že útvary ochrany žalovaného má oprávnenie monitorovať činnosť osôb, ale takto získané údaje môžu byť použité ako dôkazný prostriedok na súde iba v civilnom sporovom konaní. Aby orgány činné v trestnom konaní mohli akceptovať ako zákonný dôkaz kamerové záznamy, získané monitorovaním páchatelov súkromnou bezpečnostnou službou, v udelenej licencií by o nich musela byť zmienka, ktorá tam nie je. Takýto

dôkaz teda nemohol byť použitý v trestnom konaní, ale mohol byť použitý len pred civilným súdom. Krajský súd v Košiciach v uznesení zo dňa 12.12.2018 sp.zn. 7To/87/2013, ktorým bolo zamietnuté odvolanie okresného prokurátora konštatoval, že obrazové záznamy, ktoré boli vykonávané pracovníkmi žalovaného v dobe od 12.6.2012 do 3.9.2012, teda v období, kedy mali byť spáchané žalované skutky, sú ako dôkaz pre prebiehajúce trestné konanie nepoužiteľné.

4. Z okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 27.11.2012 súd zistil, že žalovaný okamžite skončil pracovný pomer so žalobcom z dôvodu podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, keďže závažným spôsobom porušil pracovnú disciplínu. V okamžitom skončení pracovného pomeru sa uvádza, že na základe šetrenia realizovaného útvarom Ochrana spoločnosti U.S.Steel Košice s.r.o., ktoré bolo ukončené dňa 03.10.2012, bolo zistené, že v priebehu mesiacov jún až september 2012 dochádzalo v objektoch Revíznej veže a Vstupnej rozvodne DZ Energetika spoločnosti žalovaného k opakovanému neoprávnenému vývozu materiálu pochádzajúceho z areálu žalovaného. Výsledky interného šetrenia, realizovaného útvarom ochrany spoločnosti žalovaného, boli doručené generálnemu manažérovi pre podporu výroby dňa 04.10.2012. Na strane 2 okamžitého skončenia pracovného pomeru žalovaný uviedol presný opis skutkov, v ktorých videl porušenie konkrétnych ustanovení Zákonníka práce, ako aj konkrétnych ustanovení pracovného poriadku spoločnosti U. S. Steel Košice s.r.o. a toto konanie žalovaný kvalifikoval ako závažné porušenie pracovnej disciplíny so sankciou okamžitého skončenia pracovného pomeru.

5. Právne súd posudzoval vec podľa ustanovení § 149, § 150, § 152, § 319, § 397 písm. a/, § 400, § 406, § 409, § 410 a § 414 CSP, § 1, § 18, § 68 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2, § 74, § 79 Zákonníka práce a dospel k záveru, že žaloba o povolenie obnovy konania je nedôvodná.

6. Konštatoval, že dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. a/ CSP spadajú pod prípady, keď strana o existencii skutočností alebo dôkazov nevedela. Musí však ísť o skutočnosti, ktoré tu existovali už počas pôvodného konania, do vyhlásenia rozhodnutia. Pri rozhodnutiach, ktorých existencia bude dôvodom obnovy konania, pôjde spravidla o dve skupiny rozhodnutí. Jednak to budú rozhodnutia, ktoré strana bez svojej procesnej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní napriek tomu, že reálne existovali a jednak nové rozhodnutia, ktoré boli prijaté až po právoplatnom rozhodnutí veci. Druhý prípad predstavuje neskoršie rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, ktorú súd v pôvodnom konaní posúdi inak.

7. Súd konštatoval, že v prejednávanej veci nie je splnená podmienka, že je tu rozhodnutie spôsobilé privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ani že ide o skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré nemohol žalobca bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní.

8. Pokiaľ žalobca považoval za dôvod pre obnovu konania oslobodzujúci rozsudok v trestnom konaní, súd prvej inštancie zdôraznil, že žalovaný so žalobcom neskončil okamžite pracovný pomer z dôvodu podľa § 68 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce, teda, že žalobca bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin, ale z dôvodu, že žalobca porušil závažným spôsobom pracovnú disciplínu. Oslobodzujúci rozsudok je tak síce novým rozhodnutím, ktoré žalobca nemohol bez svojej viny v pôvodnom konaní predložiť, avšak jeho právne následky nemajú žiadny právne relevantný význam pre posúdenie obnovy konania, keďže sa nejedná o okamžité skončenie pracovného pomeru pre spáchanie trestného činu. Z týchto dôvodov nie je možné očakávať priaznivejšie rozhodnutie v prospech žalobcu v obnovenom konaní, keď oslobodzujúci rozsudok nemá žiaden význam pre prejednanú vec. Zároveň dodal, že dôvodom, pre ktorý bol žalobca oslobodený spod obžaloby, bola tá skutočnosť, že v trestnom konaní nebolo možné použiť získané kamerové záznamy útvaru ochrany spoločnosti žalovaného ako zákonný dôkazný prostriedok pre účely trestného konania. Ako však vyplýva z oslobodzujúceho rozsudku, takto získané záznamy môžu byť použité ako dôkazy v civilnom konaní. Z rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 20Cpr/1/2013-297 zo dňa 24.1.2017 vyplýva, že súd oprel svoje rozhodnutie aj o predmetné videozáznamy v kontexte so svedeckými výpoveďami, ktorými došlo k usvedčeniu žalobcu ako osoby, ktorá sa mala dopustiť konania, ktoré bolo kvalifikované ako závažné porušenie pracovnej disciplíny a pre ktoré bol so žalobcom okamžite skončený pracovný pomer. Nakoniec súd zdôraznil, že je rozdiel medzi dôvodmi okamžitého skončenia pracovného pomeru uvedenými v § 68 ods. 1 písm. a/ a b/ Zák. práce, keďže nie každé porušenie pracovnej disciplíny je zároveň trestným činom.

9. K námietke žalobcu, že v konaní Okresného súdu Košice II sp.zn. 20Cpr/1/2013 bol vykonaný nezákonne získaný dôkaz v rozpore s článkom 16 ods. 2 Základných princípov CSP súd uviedol, že v

zmysle § 187 ods. 1 CSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Z rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 20 Cpr/1/2013-297 zo dňa 24.1.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1 CoPr/6/2017 zo dňa 27.6.2018 a z rozsudku č.k. 20Cpr 1/2013-230 zo dňa 10.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1 CoPr/2/2015 zo dňa 31.5.2016 jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie, rozhodujúci v pôvodnom konaní, posúdil predmetný dôkaz ako zákonný pre daný typ konania a pristúpil k jeho vykonaniu a následne ho vyhodnotil samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkaznými prostriedkami. Videozáznamy boli nezákonným dôkazným prostriedkom len pre účely trestného konania, pričom v samotných trestných rozhodnutiach súdy výslovne uvádzajú, že môžu byť použité ako dôkaz v civilnom konaní. Zároveň súd zdôraznil, že (ne)zákonnosť takto získaného dôkazného prostriedku mohol žalobca namietat už v pôvodnom konaní sp.zn. 20Cpr/1/2013, keďže na túto skutočnosť bezpochyby nepotreboval rozhodnutie príslušných súdov o jeho prípadnom oslobodení spod obžaloby v trestnom konaní.

10. Zo všetkých týchto dôvodov súd žalobu zamietol a podľa ust. § 255 ods. 1 CSP priznal úspešnému žalovanému proti neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

11. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vytýkal súdu, že nesprávne právne posúdil nespĺnenie podmienok prípustnosti žaloby na obnovu konania, keď vyhodnotil nové rozhodnutie ako rozhodnutie, ktoré pre posúdenie obnovy konania nemá právne relevantný význam. Žalobca má za to, že oslobodzujúci rozsudok má právne relevantný význam pre posúdenie otázky povolenia obnovy konania, a to z dôvodu, že spochybňuje hmotnoprávny základ, na podklade ktorého bol so žalobcom okamžite skončený pracovný pomer. Súd prvej inštancie v pôvodnom konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru vychádzal zo skutočnosti, že skutok, pre ktorý žalovaný so žalobcom okamžite skončil pracovný pomer, bol spáchaný žalobcom a posúdil ho ako závažné porušenie pracovnej disciplíny. V trestnom konaní však bol žalobca pre ten istý skutok oslobodený spod obžaloby z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa stali skutky, pre ktoré bol žalobca stíhaný a je tak zrejmé, že hmotnoprávne dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru neboli dané. Nestotožnil sa ani so záverom súdu, že oslobodzujúci rozsudok by bol dôvodom obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP len v tom prípade, ak by okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany žalovaného bolo dané z dôvodu podľa § 68 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce, t.j. z dôvodu právoplatného odsúdenia žalobcu pre úmyselný trestný čin. Okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce bolo dané pre ten istý skutok, pre ktorý bol žalobca obžalovaný a následne trestným súdom oslobodený z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Oslobodzujúci rozsudok teda spochybňuje samotnú existenciu skutku, pre ktorý bol so žalobcom okamžite skončený pracovný pomer. Zdôraznil tiež, že v prejednávanej veci sa jednalo o nezákonne získaný dôkaz, a to obrazové záznamy vyhotovené žalovaným. Takýto dôkaz možno vykonať iba vtedy, keď prejde testom proporcionality a tento v pôvodnom konaní absentuje. Oslobodzujúci rozsudok pritom jednoznačne klasifikoval obrazové záznamy ako nezákonne získané. Zo všetkých týchto dôvodov nesúhlasil s napadnutým rozsudkom.

12. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Argumentoval tým, že žalobcovi bolo dané okamžité skončenie pracovného pomeru z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny a nie z dôvodu právoplatného odsúdenia pre úmyselný trestný čin. Jednalo sa teda o dva odlišné skutky. Keďže k skončeniu pracovného pomeru došlo podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, oslobodzujúci rozsudok nemá žiaden právne relevantný význam pre posúdenie obnovy konania, keďže k okamžitému skončeniu pracovného pomeru nedošlo podľa § 68 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce pre spáchanie trestného činu. K námietke o nezákonnosti získania kamerových záznamov dal do pozornosti záver súdu vyslovený v trestnom konaní, a to v oslobodzujúcom rozsudku, že útvary ochrany žalovaného má oprávnenie monitorovať činnosť osôb, ale takto získané údaje môžu byť použité ako dôkazný prostriedok na súde iba v civilnom sporovom konaní. Monitorovanie priestorov podľa zákona 473/2005 Z.z. o súkromných bezpečnostných službách má oporu len v civilnom konaní, ale nie v trestnom. Práve nemožnosť použiť získané kamerové záznamy v trestnom konaní bola dôvodom oslobodenia žalobcu spod obžaloby. Tým však nie je dotknutá možnosť získané kamerové záznamy použiť ako dôkazy v civilnom konaní. Predmetný dôkaz bol teda použitý ako dôkaz zákonný v civilnom konaní a následne vyhodnotený v kontexte s ostatnými vykonanými dôkazmi. Zo všetkých týchto dôvodov považoval rozhodnutie súdu za vecne správne.

13. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

15. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29. júna 2021 o 9.40 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 22. júna 2021 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

17. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

19. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, rozsudok náležite odôvodnil a neboli zistené žiadne vady, týkajúce sa procesných podmienok, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

21. Žalobca v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

22. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nesplnení zákonných podmienok pre vyhovie žalobe na obnovu konania v zmysle ust. § 397 písm. a/ CSP (dôvody obnovy konania podľa § 397 písm. b/ až f/ CSP tvrdené ani neboli - poznámka odvolacieho súdu), keďže oslobodzujúci rozsudok nie je spôsobilý privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci sp. zn. 20Cpr/1/2013 o neplatnosť skončenia pracovného pomeru okamžitým zrušením z dôvodov, ako ich podrobne uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku (ods. 33 a nasl. odôvodnenia), na ktoré dôvody odvolací súd v celom rozsahu odkazuje a na tomto mieste ich neopakuje.

23. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné :

24. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie alebo odvolacieho súdu. Je ňou prelomený princíp záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia ako jednej zo záruk právnej istoty, a preto ju zákon umožňuje len v mimoriadnych prípadoch z mimoriadnych dôvodov, ktoré sú taxatívne uvedené v ust. § 397 CSP.

25. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní vecí alebo nesprávnosti procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť

rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípusnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000).

26. Proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci (§ 397 písm. a) CSP).

27. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že musia existovať skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Predpokladom ich uplatnenia je aj to, že pre žalobcu môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Musí ísť o také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania. Pri rozhodnutiach sa nevyžaduje, aby existovali už v pôvodnom konaní. Môže teda ísť aj o také rozhodnutia, ktoré boli vydané až po právoplatnom skončení konania, ktoré sa napáda žalobou na obnovu konania. Súd v konaní o žalobe na obnovu konania musí skúmať aj to, prečo v pôvodnom konaní tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy predložené žalobcom neboli, a či ich teda žalobca nepredložil bez svojej viny. Pre záver, či nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, bude postačovať aj pravdepodobnosť tohto záveru.

28. Súd prvej inštancie dôsledne skúmal existenciu podmienok pre povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 397 písm. a) CSP a dospel k správneému záveru, že oslobodzujúci rozsudok žalobcu je síce novým rozhodnutím, ktoré nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, avšak toto rozhodnutie nemôže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie v konaní o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, keďže okamžité skončenie pracovného pomeru mu nebolo dané podľa ust. § 68 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce, t. j. z dôvodu, že bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin, ale bolo mu dané podľa ust. § 68 ods. 1 písm. b) Zákonník a práce, t. j. že porušil závažne pracovnú disciplínu.

29. Podstatou odvolacích námietok žalobcu je tvrdenie, že v trestnom konaní nebol preukázaný skutok, pre ktorý žalovaný so žalobcom okamžite skončil pracovný pomer, v ktorom žalovaný videl závažné porušenie pracovnej disciplíny, a tak neexistuje hmotnoprávny základ pre okamžité skončenie pracovného pomeru.

30. K tejto obrane žalobcu odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukazuje na tú skutočnosť, že voči žalobcovi bolo vedené trestné konanie pre pokračovací prečin krádeže formou spolupáchateľstva a v trestnom konaní bol oslobodený spod žaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré bol stíhaný, pričom táto dôkazná núdza bola spôsobená nemožnosťou použitia v trestnom konaní videozáznamov z kamier umiestnených v areáli žalovaného, vyhotovených súkromnou bezpečnostnou službou. Súd už v trestnom konaní uviedol, že takto získané dôkazy ale môžu byť použité v civilnom sporovom konaní a takýmto je aj súdne konanie o pracovnoprávnom spore.

31. Dôkazy, ktoré boli nezákonné pre účely trestného konania, boli prípustné pre účely civilného sporového konania a týmito dôkazmi (videozáznamy z kamier) v spojení s ostatnými vykonanými dôkazmi v konaní Okresného súdu Košice II sp. zn. 20Cpr/1/2013 bolo preukázané konanie žalobcu, ktorým závažným spôsobom porušil pracovnú disciplínu a pre ktoré s ním bol okamžite skončený pracovný pomer, teda v civilnom sporovom konaní zákonom prípustným spôsobom bolo konanie žalobcu, naplňujúce porušenie pracovnej disciplíny závažným spôsobom, preukázané.

32. Skutočnosť, že konanie naplňujúce znaky porušenia pracovnej disciplíny nenaplnilo aj znaky trestného činu a nebolo dôvodom pre odsúdenie žalobcu v trestnom konaní, je bez právneho významu vzhľadom na použitý dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce a oslobodzujúci rozsudok nemôže privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie, pokiaľ s ním nebol skončený pracovný pomer okamžite podľa § 68 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce, t. j. že bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin.

33. Už v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v konaní sp. zn. 20Cpr/1/2013 tu existoval stav, že žalobca nebol odsúdený pre trestný čin, čiže stav totožný so stavom po vyhlásení oslobodzujúceho

rozsudku a táto skutočnosť nebola v súdnom konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru ani relevantná vzhľadom na použitý dôvod skončenia pracovného pomeru - závažné porušenie pracovnej disciplíny podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce.

34. Vzhľadom na skutočnosť, že dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru nebolo odsúdenie žalobcu pre úmyselný trestný čin, ale závažné porušenie pracovnej disciplíny žalobcu konaním, ktoré bolo v civilnom sporovom konaní preukázané zákonom prípustnými dôkazmi, nemôže oslobodzujúci rozsudok privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie, ako to správne uzavrel súd prvej inštancie.

35. Záver v trestnom konaní, že skutok sa nestal, vyplynul iba z tej skutočnosti, že dôkazy preukazujúce konanie žalobcu nebolo možné v trestnom konaní použiť, avšak ich použitie bolo prípustné v civilnom sporovom konaní a porušenie pracovnej disciplíny žalobcom bez ohľadu na to, či toto konanie naplnilo znaky skutkovej podstaty nejakého trestného činu, bolo preukázané.

36. K obrane žalobcu, že v konaní sp. zn. 20Cpr/1/2013 súd rozhodol na základe nezákonne získaného dôkazu odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie uvádza, že nezákonnosť dôkazu pre účely trestného konania nevylučuje možnosť použitia takýchto dôkazov ako zákonných v civilnom sporovom konaní, čo v prejednávanej veci výslovne konštatovali aj sudy v trestnom konaní, v ktorom bol žalobca spod obžaloby oslobodený, keď výslovne uviedli, že kamerové záznamy získané útvarom ochrany žalovaného môžu byť použité ako dôkazný prostriedok v civilnom sporovom konaní. Zároveň zákonnosť týchto dôkazov vyplynula aj z rozhodnutí vydaných Krajským súdom v Košiciach ako odvolacím súdom v konaní vedenom na Okresnom súde II pod sp. zn. 20Cpr/1/2013, konkrétne z uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1CoPr/2/2015 zo dňa 31.5.2016 .

37. Nezákonnosť dôkazných prostriedkov, na ktorých súd založil rozhodnutie vo veci sp. zn. 20Cpr/1/2013, mohla byť odvolacím dôvodom v konaní sp. zn. 20Cpr/1/2013, ktorý žalobca aj využil, a teda zákonnosť vykonaných dôkazov bola predmetom posúdenia odvolacím súdom vo vyššie uvedených konaniach sp. zn. 1CoPr/2/2015 a 1CoPr/6/2017 a odvolací súd nedospel k záveru, že videozáznamy žalovaného boli dôkazmi nezákonne získanými.

38. Ako už bolo uvedené vyššie, žalobou na obnovu sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy a dôvodom pre povolenie obnovy konania preto nemôže byť tvrdenie žalobcu, že pôvodné rozhodnutie je založené na nezákonne získaných dôkazoch.

39. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania.

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalovanému, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).